

Místní zpravodaj pro občany Poběžovicka a nejen pro ně

POBĚŽOVICKO

BŘEZEN 2006

Číslo: 03

Bezplatný výtisk

Město Poběžovice, SK Poběžovice a SK Judo Poběžovice

zvou na vyhlášení ankety Sportovec roku 2005

Slavnostní večer se uskuteční v sobotu 8. dubna 2006 od 19,00 hodin

v sále hotelu Hubertus v Poběžovicích

program:

kouzelník Robert Fox

barmanská show

taneční aerobik I. Kozinová

překvapení

volná zábava

moderuje Radek Nakládal (Radio Šumava)

hraje BAREVNÁ HUDBA

Další informace:

MKIS Poběžovice, nám. Míru 210, Poběžovice

tel. 379 497 889, e-mail: info@pobezovice.cz

Zamyšlení

Březen býval kdysi nejen Měsícem knihy (dnes internetu), ale kromě MDŽ byl mezi jeho dny i Den učitelů. Slavil se na počest narození Jana Amos Komenského, a to 28.3. V současném kalendáři nenajdeme už ani Den učitelů ani jméno Amos. Škola ale zůstává. Málokdo si umí život bez ní představit. Málokdo také nemá mezi svými vzpomínkami alespoň jednu, na dobrého či špatného učitele. Poběžovická poválečná škola je nenávrtně spjata se jmény těch opravdu dobrých: páni ředitelé Kačírek či Hlavsa, páni učitelé Jiří Pelikán, pan Hašek, Svatopluk Šilhán, Jarmila Pudivítrová, paní učitelka Vogeltanzová, Anděla Hašková či paní Machová, Pelikánová, Otcová ... Ti všichni určitě, i když mnozí z nich už nejsou mezi námi, žijí ve vzpomínkách generace, která má v současné poběžovické „základce“ již svoje vnuky. A bez nich by se nikdy „nové“ české Poběžovice nestaly dnešními Poběžovicemi. Pracovali za velmi málo peněz. A kolik toho museli, ať dobrovolně či díky režimu, dělat navíc! A bez nároku na odměnu. V něčem však přece jen byla jejich práce lehčí než jejich současných následovníků. Jejich žáci byli uctivější, skromnější a pracovitější. A to nejméně až do osmé třídy. A museli se víc učit. Alespoň, když chtěli udělat přijímací zkoušky či se dostat na pořádné řemeslo.

Také dnešní poběžovičtí učitelé či vlastně paní učitelky dělají leccos navíc, co veřejnost nedokáže ocenit. A práci, byť je v jejich třídách méně žáků, mají více než nelehkou. Celkový úpadek morálky jen školní výchova nezachrání. Přejme jim proto hodně optimismu, zdraví a také to, aby rodiče jejich dětí byli vstřícní a děti alespoň zdvořilé a pilné.

Marie Špačková

60 LET VČELAŘSKÉHO SPOLKU V POBĚŽOVICÍCH

V neděli 12.března si místní včelaři na slavnostní schůzi připomněli významné jubileum – od založení zdejšího včelařského spolku uplynulo již 60 let.

V samotných Poběžovicích bylo v roce 1945 chováno asi 120 včelstev, tedy stav blízký dnešním poměrům. V létě 1945 byl proveden na pokyn centrálních úřadů soupis včelstev, který prováděli zaměstnanci četnické stanice. V září 1945 začal systematický odsun německého obyvatelstva. Naopak z českého vnitrozemí, z Chodska i Staňkovska sem přicházeli noví obyvatelé a také Češi z Volyně. Mezi nimi byla i dost včelařů. Na včely v té době moc času však nebylo a není divu, že během zimy 1945-46 mnohá včelstva uhynula. Na jaře 1946 byla situace již přece jen jiná a byla snaha zabránit opakování podobné pohromy. Iniciativa vzešla od přítele Pokorného, tehdejšího příslušníka místní četnické stanice, který sezval všechny tehdy jemu známé včelaře bývalého soudního okresu poběžovického na společnou schůzi na neděli 3.března 1946. Předsedou byl zvolen Ing. Jan Sýkora, jednatelem př. Pokorný. Krátce na to se 24.března uskutečnila ještě schůze doplňovací, které se účastnilo již 56 včelařů a do konce roku 1946 ještě přibýlo dalších 17, takže na konci prvního roku své činnosti měl spolek 87 členů, kteří vlastnili asi 450 včelstev. Hlavními body činnosti spolku v prvním roce bylo rozdělení a zabezpečení konfiskovaných včelstev a zajištění cukru pro krmení. Cukr byl spolku dodáván mimo normální přiděly a za nižší cenu. V té době se odevzdával med na státní dodávky (kontingent) - spolek odevzdal jen po 1 kg medu na včelstvo. Cukr na zimní krmení byl pak rozdělen jen těm včelařům, kteří splnili stanovenou dodávku medu.

To vše a řadu dalších zajímavostí se dočteme v kronice zdejšího spolku, která byla založena před téměř 30 roky, dopsána zpětně podle starších zápisů a jiných dokladů a dnes je pravidelně každoročně doplňována. Podívejme se na některé zajímavosti z minulých let.

V zápisech z roku 1949 se dočítáme, že k nápravě malé aktivity důvěrníků a členů výboru byla odhlasována pokuta 100 Kčs, kterou měl zaplatit do spolkové pokladny ten, kdo včas nevyřídí požadovanou záležitost. Nikde se však nedočetl, že by někdy tuto pokutu výbor na někom vymáhal či že ji někdo zaplatil. Malá aktivita mnohých členů spolku není tedy žádným novým problémem (a nejen u včelařů).

Padesátá léta jsou charakterizována jednak značným počátečním zamořením včelstev roztočikem *Acaraspis woodi*, které se podařilo zvládnout až zavedením přípravku BEF po roce 1951, jednak rozšiřováním a podporou družstevních včelnic, které byly v té době na Poběžovicku ve čtyřech obcích. V roce 1953 poprvé došlo na Poběžovicku k hromadnému úhynu včelstev po chemickém ošetření polních kultur.

pokračování na str. 3

Výběr z usnesení ze 79. zasedání RM Poběžovice ze dne 28.2.2006.

- RM schválila smlouvu o dílo č. 06/2006 s firmou STAFIKO stav s.r.o., Domažlice, která vyhrála výběrové řízení na dodavatele stavby stavební úpravy objektu čp. 50 v Poběžovicích na 8 b.j., s možností bez sankcí odstoupit od smlouvy v případě, že se městu nepodaří do jednoho roku od podpisu smlouvy zajistit finanční krytí akce a pověřila starostu jejím podpisem.
- RM rozhodla o přidělení bytu 2+KK v Masarykově ulici čp. 202, Lucii Pokorné, bytem Tasnovice čp. 4, t.č. umístěné spolu s bratrem v Domoově pro matku a dítě v tísní, Havlovice čp.5.
- RM rozhodla o účtování nákladů na vytápění přízemních prostorů Domu s pečovatelskou službou Poběžovice, na vrub města.

Výběr z usnesení z 80. zasedání RM Poběžovice ze dne 10.3.2006.

- RM schválila návrh rozpočtu města pro rok 2006 a uložila starostovi, předložit jej k projednání na nejbližší zasedání ZM.
- RM projednala přijaté žádosti a rozhodla o uzavření nájemní smlouvy k užívání zahrádky po pí. Fekiačové se žadatelkou pí. Zdeňkou Bartoníkovou, nám. Míru 8, Poběžovice.
- RM vzala na vědomí zápis FV ZM z kontroly SDH, konané dne 16.2.2006 a ze schůze, konané dne 1.3.2006.
- RM zatím nesouhlasila s poskytnutím stavebního kamene p. Zdeňku Groeszeli, ze základů rozbouřeného domu pod obcí Šitboř, který je ve vlastnictví města, s tím, že pokud bude materiál vhodný, využije město stavební kámen ke svým stavebním aktivitám.
- RM souhlasila se zakoupením služebního mobilního telefonu pro vedoucího MKIS Poběžovice s tím, že nákup bude proveden v rámci schváleného rozpočtu MKIS.
- RM schválila vybavení Mateřské školy Poběžovice jedním počítačem pro potřeby vedení administrativy s tím, že přístroj bude zajištěn při pravidelné obměně počítačového vybavení v některé ze státních organizací, za minimální pořizovací cenu.

HŘÍŠNÍ LIDÉ

(nejen) města Poběžovic 3.část

Na všem lze vydělat. A zvláště na politické situaci. To se podařilo i Bohuslavu z Horšova. Tomu patřila ves Poběžovice na začátku husitství. Jenže husitství bylo také období politických změn a zmatků. A těch Bohuslav z Horšova řádně využil. Už v roce 1419, kdy držel tvrz, dvůr a ves Poběžovice (jak vše asi získal, když předtím byl držitel farář Dobrohost z Mělnice?), měl dluh u jakéhosi kramáře z Prahy, a to celých 100 kop, které byly právě zapsány na poběžovickém zboží. Bohuslav díky nastalým zmatkům po smrti Václava IV. využil situace a dluh nikdy nezaplatil. Zůstal však katolíkem a věrným Zikmundovi. I toho však dokázal využít. Jenže tentokrát z toho měli něco dobrého i poběžovičtí poddaní. Na Bohuslavovu žádost přidělil Zikmund Poběžovicím právo sobotního trhu a Poběžovice se stávají městečkem (vlastně v dnešní terminologii městysem). Stalo se to v roce 1424. To už byl v okolí husity vydrancován klášter v Pivoni i hrad Starý Herštejn.

MŠ

Proč se kácí na hřbitově ?

Několik občanů se na mě obrátilo s dotazem, proč se kácí dřeviny na místním hřbitově? Informaci poskytla referentka odboru výstavby a životního prostředí MěÚ Poběžovice, Ing. Lindová: „Túje na hřbitově již přerostly do velikosti, kdy svými kořeny narušovaly základy okolních náhrobků. Objevily se i první stížnosti občanů. Svou velikostí byly nebezpečné při silných větrech, kdy mohly být vyvráceny a způsobit větší škody. Proto bylo rozhodnuto o jejich vykácení, ale namísto nich budou vysázeny túje nové, které však budou po dosažení určité výšky zastříhovány, aby tvořily příjemné zákoutí, ale svojí výškou nikoho neohrožovaly.“

V.Kotlan, tajemník MěÚ

Asi v této výšce by měly být nové vysázené túje udržovány pravidelným řezem

ŠKOLA V POBĚŽOVICÍCH

- historie I. část.

Dějiny školství na okrese Domažlice se v 70. letech minulého století zabývala PhDr. Věra Steinbachová. Podle její studie (Výroční zpráva OA Domažlice z roku 1979) byly už v roce 1772, tedy dva roky před slavnou reformou Marie Terezie, na poběžovickém (vlastně tehdy ronšperském) panství školy dvě. Jedna v Meclově, druhá v Poběžovicích. Tu poběžovickou navštěvovaly i děti z Vlkanova a ze Záměliče. Roku 1772 to mělo být 83 chlapců a 55 dívek, z toho 17 dětí židovských. Vyučovacím jazykem byla němčina, učil zde Johan Georg Schmied. Od roku 1776 se majitelem školy stává město, předtím to byla zdejší vrchnost.

MŠ

Od druhé poloviny 50. let a zvláště po roce 1960 se značně rozšířilo chovatelství matek („královen“). Předním propagátorem byl vřdycky přítel Kábrt z Meclova. V roce 1966 byl na 4 včelínech v Poběžovicích zjištěn mor včelího plodu. Tento „mor“ nelze úspěšně léčit a tak jediným prostředkem k zabránění rozšíření je likvidace včelstev a veškerého nářadí. Spáleno bylo celkem 30 včelstev i s úly. V roce 1971 si zdejší organizace na slavnostní schůzi a pak na včelařském bále připomněla 25. výročí založení včelařského spolku v Poběžovicích. V roce 1976 bylo na Poběžovicu poprvé dosaženo průměrného výnosu ze včelstva přes 20 kg medu. Zdejší včelaři se několikrát umístili na předních místech v tehdy organizované celostátní soutěži o nejvyšší nákup medu. Dosud nejvyššího výnosu bylo pak dosaženo v roce 1984 s vykázaným průměrem přes 28 kg medu na chované včelstvo. Dlouhodobé průměrné výnosy jsou pochopitelně mnohem nižší, snad poloviční, ale ve srovnání s poválečným stavem jsou to čísla nesrovnatelná. Je to zásluhou po desetiletí trvajícího cíleného chovu ušlechtilého plemene kraňské včely, původem z jižního Rakouska.

V témže roce 1984 bylo poprvé na Poběžovicu zjištěno nové dosud neznámé onemocnění včelstev - napadení roztočem Varroa jacobsoni, zavlečené do Evropy z Indie, a to na včelíně přítele Hutty v Sedleci. Během následujících 3 let se roztoč značně rozšířil a i přes intenzivní léčbu patřilo Poběžovicu po několik let k nejvíce zamořeným oblastem západních Čech. Postupně se však stupeň zamoření pohraničí s vnitrozemím vyrovnával a dnes rozdíl již téměř nejsou. Díky nákladnému, ale pravidelně prováděnému podzimnímu léčení se u nás varoáza nešíří tak, jako leckde v okolních zemích a nepůsobila dosud u nás větší úhyn včelstev.

Převratné změny nejen ve včelařství nastaly také u nás po roce 1989. Mělo to své dobré i horší stránky. Uvolnil se prostor soukromé iniciativě, je možné volně cestovat, navazovat kontakty v zahraničí atd., ale současně padla i státem garantovaná cena medu, s čímž se mnozí nedovedou po dnešní dobu vyrovnat. Faktem je, že v posledních letech výrazně klesá počet včelařů i chovaných včelstev. To však už je naše současnost, nikoliv historie.

V roce 1999 se bohužel i v obvodu naší organizace opětovně vyskytl mor včelího plodu, a to na Pivoni. Trvalo tři roky, než jsme se s touto snad nejhorší dosud známou nemocí včel úspěšně vypořádali. Stálo to nemalé úsilí včelařů i velké materiální škody, včetně několika desítek spálených včelstev.

Vyjmenované události byly a jsou jen dílem konkrétních lidí, členů organizace a jejich předních funkcionářů. Chci zde vyzdvihnout obětavou práci desítek nejmenovaných členů výboru i místních důvěrníků, kteří se v organizaci a v práci pro spolek vystřídali. Ve funkci jednatele, která je pro činnost spolku nejvýznamnější, je nutné vzpomenout dlouholetou práci zakládajícího člena přítele Jana Pokorného, pozdějšího předsedy okresního výboru ČSV, jehož důstojným nástupcem je ve funkci jednatele nyní přítel Jansa, který právě letos na podzim ve funkci jednatele oslaví již 25. jubileum. Při jmenování významných funkcionářů poběžovického spolku nelze opominout jeho prvního předsedu ing. Jana Sýkoru, dlouholetého předního funkcionáře a propagátora chovu matek i družstevního včelaření př. Jeníka. Dnes již ze zakládajících členů mezi námi není nikdo. Vážme si však i práce lidí, kteří stáli v řadách spolku v jeho prvních desetiletích a dosud jsou mezi námi. Při této příležitosti chci jmenovat především přítele Šimka ze Šitboře, našeho nejstaršího člena, který se členem poběžovického včelařského spolku stal již v březnu 1953. Od roku 1963 je členem př. Klimeš z Pivoně, od roku 1966 př. Volný z Pivoně, od 1967 př. Žáček z Meclova, od r. 1968 př. Jansa a od r. 1969 př. Konopík. Dnes má zdejší včelařská organizace 63 členů, kteří obhospodařují asi 600 včelstev v obvodu 9 obecních úřadů – od Vranova po Meclov.

Při březnové slavnostní schůzi byli někteří členové po zásluze odměněni. Čestný odznak „Vzorný včelař“ udělil okresní výbor ČSV nejstarší člence spolku paní Pokorné, příteli Šimkovi, Šebestovi, Veselákovi a Volnému. K vyznamenání vyššími orgány ČSV byli navrženi př. Jansa a př. Konopík, několik dalších převzalo pak čestná uznání za svou dlouholetou činnost.

Nejde však jen o práci na včelínech. Během uplynulých šedesáti let byla pro rozšíření odborných znalostí uskutečněna více než stovka odborných přednášek mnohdy předních včelařských odborníků, řada zájezdů na výstavy, včelíny známých včelařů anebo za poznáním kulturních památek. Za zmínku stojí také pravidelné a cíle kontakty se včelařským spolkem z družebního Schönsee a Dietersdorfu.

Včelařství dává lidem určitě víc než jen med, vosk a propolis, ale nezaměnitelná je především opylovací činnost včel a jejich funkce v životním prostředí. Nejde jen o tuny vyprodukovaného medu, kterých za uplynulá desetiletí bylo mnoho. Poběžovická organizace včelařů má za sebou během šesti desetiletí skutečně kus dobré práce, na níž mohou být její členové právem hrdí.

Karel Špaček

Sběrné místo odpadů

v Husově ulici v Poběžovicích
bude **od 30. března 2006**
pravidelně otevřeno takto:
čtvrtek od 15,00 do 18,00 hodin,
sobota od 9,00 do 12,00 hodin.

Upozornění občanů

Městský úřad Poběžovice

upozorňuje občany, na termíny
splatnosti místních poplatků.

**Splatnost místního poplatku ze
psů je do 31. března 2006.**

**Splatnost místního poplatku za
odpad je do 30. června 2006.**

**Tento termín se nově týká i
vlastníků rekreačních objek-
tů !!!**

POZOR NA PSY !

upozorňujeme občany na jejich povin-
nost zabránit volnému pobíhání svého
čtyřnohého přítele po
veřejných prostranstvích města.

Opět se objevují volně pobíhající psi a
pokud bude zjištěn jejich vlastník,
bude s ním zahájeno přestupkové říze-
ní, ze kterého může vyjít i s citelným
peněžitým trestem. Nepřidělávejte si
starosti a zbytečné výdaje !

PALIVA

ERMÁK

HOLÝŠOV

Pozor od 1.4.2006

jarní slevy

**na Mostecké, Bílinské,
Sokolovské uhlí.**

**slevy cca 10% - 15%
podrobnosti od dubna na
tel. 800 331 150
úklid do sklepa doprav-
níkem.**

**Informace o nás na
www.palivacermak.cz**

POSTŽIRO
osobní účet

Rodina moderních účtů
s výhodami pro každého

POPLATKOVÉ
PRÁZDNINY
6 měsíců

Al je lezení, tání, nebo senio, vždy se vám vyplatí mít Požiro – rodinu moderních účtů na křídle.

- 3000 kreditních míst s bezkonkurenčním posazením do baru
- snadné elektronické bankovníctví
- zdarma placení kartou VISA – Posedla

Než se vydáte Požiro, jako první se informujte na klientské poště nebo na telefonní lince Požirov spojitel.

Poplatkové prázdny platí pro Požiro zúčtovací období od 1. 4. do 31. 3. 2005.

Poštovní spořitelna – Banka na Vaši poště.

www.postovnisporitelna.cz
infolinka: 800 210 210

SPORT

Fotbalová zima se pomalu chýlí ke konci a s ní i zimní příprava. Jaká byla v podání poběžovicckých fotbalistů?

Předem je třeba uvést, že se nepodařilo A mužstvo posílit o předpokládané 2-3 kvalitní fotbalisty. Není to z důvodu malé aktivity, ale proto, že všichni hráči se kterými se jednalo, poukázali na beznadějnou situaci mužstva v tabulce a jejich zájem podílet se na „malém fotbalovém zázraku“ byl v tu chvíli na bodu mrazu. Prostě, do mužstva „na sestup“ se nikomu z kvalitních hráčů nechce ani v případě splnění individuálních požadavků.

Kapitolou samou pro sebe je přístup vlastních odchovanců -

dorostenců. V současném kádru dorostu jsou 2-3 hráči, kteří by mohli dobře doplnit soupisku A mužstva a vzhledem k jejich talentu by jim to přineslo i mnoho cenných zkušeností. Bohužel i přes opakované apelování se do přípravy s mužstvem dospělých nezapojili. Čestnou výjimkou je Jakub Ticháček, který v rámci možností s dospělými trénuje a absolvoval s nimi většinu přípravných zápasů. Po mnoha jednáních se podařilo zajistit účast Roberta Rybianského, z Postřekova a Jardu Královce z Bělé.

Bohužel v minulosti se prakticky nevyužíval systém prodeje vlastních hráčů (přestup do jiných oddílů za jednorázovou částku) a na

BUDIŽ SVĚTLO !

Již jsou tomu více než dva roky, kdy jsme žádali o umístění alespoň jedné lampy veřejného osvětlení v naší ulici. Z Městského úřadu v Poběžovicích nám zaslali vyrozumění, že celou záležitost projednají se ZČE, ale celé dva roky se vůbec nic nedělo. Navíc někteří naši sousedé bydlí v ulici s chybějícím veřejným osvětlením již mnoho let. Po telefonickém dotazu na tajemníka Městského úřadu nám bylo sděleno, že se stále projednává, ale jelikož se měnil subjekt projednávání ze ZČE na ČEZ, je zatím zřízení lampy v nedohlednu. Nemám přesnou představu, jak dlouho takové projednávání může trvat, ale zřejmě se bude jednat o světový rekord v projednávání, který by si přinejmenším zasloužil zápis do Guinessovy knihy rekordů. Možná hraje svou roli i to, že naše ulice, byť nese honosný název Horní, vlastně ani žádnou ulici v pravém slova smyslu není. Naše ulice je totiž jen jakousi prašnou polní cestou, která se při každém dešti promění v blátivý potůček, při každém náledí a mrazu v klouzačku a připomíná tedy spíše celoroční tankodrom, na kterém si ničíme vlastní obutí i obutí automobilů, kočárků a tak podobně. V uplynulém zimním období, kdy se stmívalo již po čtvrté hodině odpolední a při chybějícím veřejném osvětlení, bylo každé naše vykročení ven v pravém slova smyslu detektivkou - kam a na co šlápneme, po čem uklouzneme a co si přineseme domů na botách. Navíc je naše ulice přímo uprostřed zúžena na jakýsi průlez o šířce přibližně jeden metr a tak je ulicí skutečně jen podle názvu. Je zajímavé, že zatímco my, obyvatelé Horní ulice v Poběžovicích si za tmy můžeme posvítit jediné očima nebo vlastní baterkou, na prázdné fotbalové hřiště svítí lampy celou noc, zřejmě aby hraboshi a myšky potmě nezakopávali. Nedávno jsem v televizi sledovala cestopisný pořad o Indii, kde průvodkyně pořadem zdůraznila, že bychom si měli vážit civilizace a být více skromní, neboť lidé v Indii žijí v plně odlišných podmínkách, například i bez silnic a chodníků. S tím nelze než souhlasit, více skromnosti by nám jistě neuškodilo. Pokud ale chcete vidět, jak žijí lidé i ve třetím tisíciletí bez chodníků, silnic i bez veřejného osvětlení, nemusíte utrácet za letenku do Indie. Úplně vám postačí jízdenka na vlak do Poběžovic.

Bc. Erika Benediktová Horní "ulice" 150, Poběžovice

druhé straně byli bráni cizí hráči na hostování (za pravidelné částky za každý půlrok hostování), což je ekonomicky velmi nevýhodné!

Je škoda, že se do přípravy z různých důvodů nezapojili Jirka a David Ticháčkové. Jirka je zkušený hráč a určitě by v současné situaci mužstvu dost pomohl. David je mladší, ale za muže již rovněž několik zápasů odehrál a i on by byl jistě přínosem. Peter Vojvoda už chce opravdu končit s aktivní činností a snad by pomohl alespoň v kritických situacích. V jarní části soutěže se tedy bude mužstvo opět potýkat s problémem

úzkého kádru hráčů, do kterého je možno počítat: Čermáka - Doktora, Němce, Horského, Jakuba Ticháčka, Rybianského, Zelinského, Krutinu, Královce, Timuru, Růžku, Kotlana, (Vojvodu). Je jasné vidět, že se mužstvo bez doplnění z řad dorostenců ani v jarní části soutěže neobejde, protože alespoň dvatři hráči musí být připraveni na střídání. Představa, že se mužstvu podaří udržet I.A třídu je velmi smělá. Škoda, že ke změně vedení oddílu nedošlo dříve, protože mohlo být více bodů z podzimní části soutěže a tím i větší šance na záchranu v části jarní.

POBĚŽOVICKO – vydává Městský úřad Poběžovice, nám. Míru 47, tel. 379 497 281, fax 379 497 211, e-mail: info@pobezovice.cz
<http://www.pobezovice.cz> * Vydavatel si vyhrazuje právo na jazykovou úpravu, za kterou ručí red. rada, jejíž názory se nemusejí vždy shodovat s názory autorů jednotlivých příspěvků. * Tisk: Tiskárna MKS Domažlice – náklad 700 výtisků. * ZDARMA *

Uzávěrka příštího čísla je 20. dubna 2006